

Landet skal ud i et Hverv, som i Grunden Jngen har overdraget ham, saa gaar han ikke saa let og sikkert til det; naar han derimod gaar i et offentlig Hverv, saa gaar han og gaar gjerne, og saa bliver han ogsaa modtagen. Naar han gaar i et Hverv ifølge Kommunalbestyrelsens Bemyndigelse, saa er der Jngen, der kan sige, naar han kommer: Hvad kommer det Dig ved, og ærede Medlemmer ville vide, at saadant et Svar udsætter man sig ikke gjerne for, i alt Fald ikke paa Landet. Jeg er aldeles ikke bange for, at de Ulemper skulle indtræde, som det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) nævnte. Han frygter for, at Kommunalbestyrelsen skulle misbruge denne Bestemmelse til at chitanere enkelte Folk eller mulig drive Svær med dette Tilhyn. Jeg tror, at, hvis det ærede Medlem kendte Stemningen rundt omkring i Landet i dette Dieblif, saa vilde han ikke være i Tvivl om, at den aldeles ikke ligger ad det Humoristiske til. Jeg tror ikke, der er Grund til at nære den Tvivl om Kommunalbestyrelserne, at de ikke, naar de skal administrere et saadant Tilhyn, vilde føle det som et alvorligt Forhold, de have for sig, og ikke som det bare Spøg. — Den ærede Indenrigsminister har ikke udtalt sig udførlig om § 4. Jeg tror nok, at vi her kunde have behøvet en noget nærmere Forklaring af, hvad der er det egentlige Diemed, men jeg vil dog sige, at jeg for mit Bedkommende aldeles ikke har tænkt paa noget Saadant, som det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds. Det er ikke faldet mig ind, at disse af Kommunerne Uvalgte skulle være som en Slags Politibetjente, der skulle holde Vagt ved Svinesyterne og deslige. Dertil kan man leie Folk under Politiets og Sognefogdernes Tilhyn. Nei, det er ikke dertil, de skulle anvendes. Jeg tror, at den ærede Minister har forelagt os dette Forslag, dette Forsøg i nøie Overensstemmelse med de Veterinærer, som have været hans Støtte i hele denne Sag, og jeg har i Samtale med Folk, som jeg anjaa for kompetente, rigtignok faaet et helt andet Indtryk af, hvad der var Meningen med denne Bestemmelse. Til mig har disse Folk sagt, at dersom man hurtigt skulle faae Vagt med dette Dnde, saa var det uafvendelig nødvendigt, at Befolkningen tog Haand i med og ydede sin Støtte; dette var nødvendigt, hvis man hurtigt og grundig skulle komme ud over den; thi Faren ved denne Sag er den, at vi tilhyneladende blive færdige med Pesten, men at den saa dog ligger i en eller anden Sump og forpejster og saa senere bryder ud igen. Det, som disse Folk skulle gjøre, det var egentlig at

bevirke, at Sygdommen kom for Dagens Dvs overalt, hvor den er, at intet Tilfælde blev stukket under Stolen. Hvis vi i dette Dieblif havde en saadan Organisation, saa er jeg overbevist om, at vi nu, ja for længe siden, havde været vidende om den Ting, som har kostet den ærede Indenrigsminister saa megen Vanstellighed at komme over, og som vi nu staa uden tilstrækkelig Oplysning om, nemlig hvor de Svin, der ere solgte fra Lössjepladserne, ere komne hen. Hvis vi havde haft et saadant Tilhyn, et Par Mænd i hvert Sogn, saa vilde det kun have været et Par Dages Arbejde at gaa Svinebesætningerne igennem og faae fuld Bested om, hvor der er kommet fremmede Svin til, og hvor der var kommet saadanne, der kunde man saa passe paa, og andre Kommuner vilde have været fri for al Mistanke. Det er dette Formaal, som jeg tror ligger i § 4, og jeg for mit Bedkommende vil sige, at, naar der fra de veterinære Autoriteter, som i denne Sag utvivlsomt have arbejdet med meget stor Opoffrelse og Nidkjærhed, naar der fra deres Side bliver rettet en Opfordring til Befolkningen her i Landet: Kom og hjælp os; i dette skal Befolkningen støtte os, saa tror jeg, at vi her i Thinget vilde være i liden Overensstemmelse med den offentlige Mening her i Landet, om vi sagde: Lad dette ligge, det bliver Autoriteternes Sag, det vilde vi ikke røre ved, det kommer ikke os ved. Jeg skal derfor anbefale, at vi ikke forlade § 4, men giver Ministeren Leilighed til at gjøre dette Forsøg — det er jo ikke Andet end et Forsøg — som han her ønsker at gjøre. Med Hensyn til Betalingen til de paagjældende Mænd, da har jeg ikke tænkt, at de skulle have Betaling, og det har overrasket mig Noget, at den ærede Minister har haft en anden Opfattelse, men jeg tror ikke, at det vil være nødvendigt for at faae netop de Mænd, som vi have Brug for, nogle af de dygtigste og anseteste Mænd i Kommunerne, til at gjøre dette Arbejde, at betale dem derfor. Hvis det var en stadig Bestilling, var det noget Andet, men naar vi staa lige overfor en alvorlig truende Ulykke, tror jeg, at der er den Stemning i Befolkningen, at der ikke vil være Noget, der vægter sig ved at modtage dette Hverv eller spørger om de Kroner, der kunde være Tale om at vederlægge dem med for dette Arbejde. — Til det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme), hvis Betyrninger for Landbrugets præfære Tilstand jeg i høi Grad deler — jeg er bange for, at de kun ere altfor begrundede — og som fandt, at det Rigtigste vilde være at overlade det Hele til Indenrigsministeren og give ham en